

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XIV

Paříž

Číslo 6

advent 1983

Kníže pokoje

Křesťanská víra tak nazývá Ježíše Krista. Betlémské dítě v jeslích, obklopené pastýři a ostatními figurami našeho folkloru opravdu vydechuje pokoj a snadno může svádet k představě, že *knížectví pokoje* je právě ta vánoční pohoda u jesliček o Štědrém večeru. Všichni po té chvíli poezie toužíme, letos možná dokonce o trochu víc než vloni a z větší dálky - advent teprve začne za pár dní.

Zatím se znepokojením pozorujeme, jak obětí atentátů přibývá, počty raket okolo nás se zvyšují a nedůvěra mezi lidmi se prohlubuje.

Pravý pokoj znamená *více*, než poezii vánoc. Pravý knížecí a přímo královský mír je olodem vzájemné důvěry a spravedlnosti, jak hlásá Boží slovo a jak to při každé příležitosti opakuje církev.

Kdo seje nespravedlnost a nedůvěru, sklízí nenávist a strach - ideální živnou půdu pro konflikty všeho druhu včetně války.

Kristus nepřišel jen navodit na chvíli poetickou vánoční pohodu a dojetí v rodinném kruhu. On je

vtělená důvěra.

Důvěra Boží ve Stvoření. Jak jinak vysvětlit příchod Božího Syna mezi nás?

Výraz důvěry v sílu dobra, větší než síla zla
Hmatatelný důkaz, že *přese všechno* i my lidé můžeme "vsadit" na kartu vzájemné důvěry a že při tom nebudeme zahanbeni nebo zklamáni. Nenávist *nebude* mít poslední slovo!

Ježíš je Kníže pokoje, protože všude kde je On, vznikají předpoklady pro vzájemnou důvěru a tím pro pravý mír. A naopak - bez něj bují nedůvěra a zdi, oddělující lidi navzájem rostou do nepřekonatelných výšek.

Prostřednictvím Ježíšovy lidské přirozenosti k nám přichází Bůh sám - naše setkání s ním je vždy *zprostředkované*. Celá jeho činnost ve světě "závisí" na možnostech zprostředkování. Jeho prostředníky, tělem jeho Syna ve dnešním světě máme být my, církve. Bez nás Bůh nebude moci jednat a zachránit svět.

"Nedovedu si představit, jak by se mohli Američané a Sověti mohli v Ženevě dohodnout, povzdechнул si jeden politik, - já se nemožu dohodnout ani s vlastní ženou"

Ano: jak chceme nastolit důvěru mezi protivníky, když se nám zdá nemožná uvnitř rodin, na pracovišti ve styku s občany země, ve které žijeme?. Kudy má vzájemná důvěra vniknout do našeho světa, ne-li prostřednictvím lidského srdce, schopného *odvážit se důvěry*?

V křesťanském světě už nemůže platit bojovné přísloví "chceš-li mír, připravuj válku".

Naše touha po míru nesmí připravovat válku, nesmí stavět raketová síla, odpalovací rampy a zdi bunkrů, ale mosty důvěry. V malém nejdříve. Potom nám Kníže pokoje dá přídavkem, co je zatím jen předmětem našich tužeb: velký, pravý mír, který sami neumíme nastolit.

Já chci také mír, ale hunský!

(Attila, král Hunů
u Karla Čapka)

Píseň o pravém pokoji

Shlédniž na nás, zmilelý Pane,
 ať již tvá obec právě stane!
 Dejž jim svou milost poznati,
 v dobré se vůli sjednati!
 O přemocný králi nebeský,
 Pane Jesu Kriste zmilelý,
 na nás velice laskavý,
 jenž nás vykoupil svou svatou krví,
 zbaviž již nás všech tento čas
 loupežníkův, zlých pokrytcův,
 k tomu falešných prorokův ...

O předobrá Pane Ježíši,
 rač uslyšeti českou říši,
 uslyš věrných Čechův hlasy,
 rač dáti pokojné časy!
 Svému lidu způsob svobodu,
 abychom se hříchův pokáli,
 na ně srdečně zdychali,
 rač to dáti, Kriste Králi!
 Veseliž se Církev svatá,
 že Pán Kristus se přimlouvá
 tak za hříšného člověka..

Otci Bohu milostivému,
 také Synu jeho moudrému,
 Duchu svatému dobrému
 vzdávejmež společnou chválu,
 ať to ráčí on učiniti,
 světské i duchovní spojití,
 v pravé víře i svornosti,
 by došli věčné radosti.
 Z toho se všichni radujme,
 Ježíše Pána vždy chvalme,
 Amen vesele zpívejme!

(po 1420, asi učedník
 kněze Čapka)

Zajímavosti z domova a ze světa

Otec kardinál Tomášek se jako jediný biskup z Československa zúčastnil zasedání biskupské synody v Římě. Při té příležitosti pozdravil české katolíky prostřednictvím českého vysílání vatikánského rozhlasu.

Zdá se, že *Msgr* Gábriš měl rovněž přijet, ale zabránily mu v tom velmi vážné zdravotní obtíže.

Naproti tomu se nikdo z Československa nemohl zúčastnit generální kongregace Tovaryšstva Ježíšova. Z Polska a z Jugoslávie přijeli všichni řádně zvolení delegáti, Maďari umožnili rovněž výjezd jednomu členu maďarské jezuitské provincie. Jedině z Litvy a z Československa nemohl nikdo přijet. V Rumunsku a v Bulharsku žádná jezuitská provincie neexistuje.

Podobná situace se vytvořila i na generální kapitule *uršulínek*, která probíhala rovněž v Římě v měsíci říjnu, s tím rozdílem, že delegátky v Československu byly zvoleny, ale nedostaly výjezdní povolení. Celá v Římě shromážděná kapitula poslala církevnímu odboru v Československu žádost o urychlené udělení výjezdního povolení. V dodatku dopisu se praví, že "jedině z Československa nikdo nepřijel a to jistě neposlouží dobrému jménu této země v zahraničí". Ze všech ostatních zemí na světě, kde *uršulínky* působí, mohly příslušné delegace přijet!

Návštěva našeho českého biskupa, *Msgr* Škarvady z Říma u nás, zde v Paříži, se po všech stránkách vyvedla. Jak se to sluší a patří "mezi biskupy", první přijal našeho pastýře pařížský biskup pro cizince, *Msgr* *Coloni*, a to v den národního svátku (28. října) našeho národa. Tentýž den se otec biskup setkal s jednou částí pařížských Čechů při pohoštění, které na jeho počest uspořádala redakce Svědectví, druhý den pak sloužil pro nás pontifikální mši sv. ve velkém kostele St Ignace. Účast byla hezká, a tak se důstojně vznášel ke klenbě kostela i český zpěv za doprovodu varhan - tak kdysi slavívali Češi v Paříži právě v tomto kostele své bohoslužby! Od té doby ovšem uplynulo mnoho let, a tak to byla skoro premiéra - ostatně: kdo může říci, zda v těch dávných dobách mezi válkami někdy přišel mezi naše krajany nějaký biskup z Československa? Po bohoslužbách jsme znovu měli příležitost k přátelskému rozhovoru v našem farním sále. Čas jen jen letěl, a

tak se stalo, že nikdo nepomyslel ani např. na udělení pár fotografií - z celé návštěvy tak nebudeme mít ani jednu "vizuální" památku, a to je škoda!

Jinak ale byli všichni účastníci velmi spokojeni - doufejme, že spokojen byl s námi i náš otec biskup, který se přece přišel právě podívat, jak žijeme a jaké jsou naše radosti a starosti.

Nepodařilo se nám sice pro otce biskupa připravit dárek, který mu na památku jeho návštěvy u nás chceme dát, ale pracujeme na tom! Má to být hezká mitra - ale více vám neřekneme, abychom to snad nezakřikli. Že takový dárek něco stojí vám snad nemusíme připomínat ...

Hezké bylo také symposium Křesťanské Akademie ve Veroně. Připomene nám je nejen pásmo diapozitivů s textem a hudbou, připravenými *Msgr. Polcem* (můžete si je přijít shlédnout v sobotu 19. listopadu - srv. náš program na poslední stránce), ale také přednáška, kterou tam měl *pan Peška*. Máme ji od něj slíbenou na leden příštího roku (velmi se líbila např. otci biskupovi, který samozřejmě ve Veroně byl!).

→ NEPŘEHLÉDNĚTĚ !!!

- Naše první prosincová mše sv. nebude v první sobotu, jako obvykle (celý dům bude plný jezuitů, kteří přijdou na kněžské svěcení a následující pohoštění, takže není dost dobře možné, abychom měli naše bohoslužby)
- Tyto bohoslužby se budou konat 10. prosince a po nich následuje

---

NÁŠ TRADIČNÍ PŘEDVÁNOČNÍ PRODEJ ČESKÝCH KNIH A GRAMODESEK

Nezapomeňte si poznačit!

Nezapomeňte přijít!

Blíží se doba obnovování předplatných - myslete na náš tisk!

Dostali jsme dopis z Kanady

Teď trochu toho úřadování. Hned v pátek jsem měl schůzku na pracovním úřadě. Zde jsme podali přihlášku na sociální pojištění, které je tu nezbytné pro práci, školu atd.

O patro výš jsme zažádali o dětské přídavky (asi do 6 týdnů bychom je měli začít dostávat). Bydlení si musíme najít sami, což tu zřejmě nebude problém. Můžeme si pronajmout byt nebo dům se dvěma ložnicemi (kuchyň a obývací pokoj se rozumí samo sebou) do 400,- \$ měsíčně. Podporu začneme dostávat po vyčerpání částky, kterou jsme na letišti deklarovali, což máme doložit účtenkami. Pracovní úřad nám tedy bude platit toto nájemné + vodu a elektřinu + 82,- \$ týdně na jídlo + 20,- \$ rezerva. Když to sečtu a násobím kursem dolar - frank, jsou to tytéž peníze, které jsme měli ve Francii včetně mé měsíční mzdy (bez přídávků na děti, které jsme ve Francii rovněž nedostali).

Manželce budou platit školu, tu vybereme až podle místa bydliště, stejně jako školu pro děti. Já jsem dostal několik adres na pracovní agentury pro inženýry.

Navštívili jsme také další úřad - Ontario Welcome House - něco jako OFPRA, kde nám okamžitě udělali překlady dokumentů. Jedna paní tam mluví česky. Sděbila nám další nutné a doplňující informace týkající se bytů, školy atd. Má nám být nápomocná při možných komplikacích (dala nám např. jména asi 20 českých lékařů).

Celkem vzato, je tu také dost papírování, i když ne zdaleka tolik, jako ve Francii. Čekací doby jsou rovněž kratší. Systém veřejné dopravy je velice dobrý, dá se srovnat s pařížským. Jsou tu dvě linky metra, hustá síť autobusů, tramvají a trolejbusů. Město je to ohromné, spousta zeleně. Je teplo, déšť se hodně střídá se sluníčkem. Především se nám tu přehnal tornádo, trochu poničilo západní předměstí, pak se vyblbl nad Kitchenerem a mazalo na USA.

Školy jsou umístěny většinou v zeleni, všechny jako nové. Vyučovací doba je od 9.00 do 15.30 s přestávkou na oběd, soboty volné, 4 hod TV.

Je tu spousta kostelů a kostelíčků snad všech církví a náboženství na světě. U kostelů jsou klubovny, kde se lidé scházejí po mši nebo slouží jako schůzovní a společenské místnosti. Domy se většinou nezamykají, ani když není

nikdo doma, stejně jako auto.

(a manželka doplňuje:)

....
Informace? První je snad to, že když se imigruje do Kanady, tak Kanada se o tebe opravdu postará. Hned po prvním rozkypukání jsme se přihlásili na úřadě, který se o nás pečlivě stará.

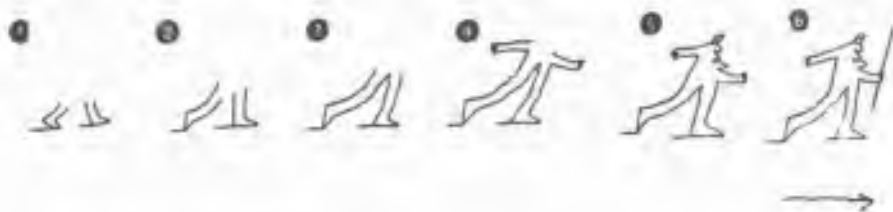
....
Byt jsme si začali hledat sami, což je docela kalvárie a to hned z několika důvodů. V první řadě jsme se museli vejít do 400,- \$, protože tolik je ochotna platit vláda po dobu naší nezaměstnanosti. Za druhé proto, že se dvěma dětma se nesmí bydlet v menším bytě, než dvouložnicovém.

To odpovídá našemu 3 + 1, a takový byt za takovou cenu znamená bydlet v suterénu. A za třetí je velká potíž v tom, že hodně domů není pro rodiny s dětmi, což mě přivádělo do šílenství. Nehledě na to, že jsme ty naše dva prcky tahali všude sebou. Ale štěstí se na nás usmálo v podobě krásného bytu, ve čtvrtém poschodí a dokonce i s balkónem. Takže máme kuchyň (ne moc velkou), obývací s jídelním koutem, dvě ložnice, koupelnu. Kuchyň je vybavena, a to i s ledničkou a el. sporákem. V bytě je asi pět velkých vestavěných skříní. A dostali jsme i peníze na vybavení. Pochopitelně jsem se přitom zase musela vejít do limitu (necelých 1.000,- \$). Ale pořídili jsme za to: 2 postele, 1 dvoupostel, komodu se zrcadlem, prádelník, stůl, čtyři židle, rozkládací pohovku, křeslo, tři stolní lampy, konferenční stůl. To bude myslím vše. Dalších 360,- \$ jsme dostali na ostatní nutné věci jako polštáře, deky, hrnce atd. Takže start není špatný, řekla bych přímo fantastický. A aby šlo vše ještě lépe, Tomáš nastupuje za pár dní do práce. Sice žádná velká sláva, ale lepší, než brát podporu. Buďe mít na starosti topení a klimatizaci v nemocnici. Je to zatím na 29 týdnů, ale mezitím si může najít něco lepšího, a když najde, může kdykoliv odejít.

Dalších 90,- \$ jsme dostali na oblečení pro děti a snad nám budou něco přidávat na školku a mně dají něco na školu...

V listopadu a prosinci si připomínáme

3. 11. 1918 byl na Staroměstském náměstí potupně stržen mariánský sloup
6. 11. 1893 zemřel hudební skladatel P.I.Čajkovský
10. 11. 1483 se narodil velký německý reformátor Martin Luther
19. 11. 1883 bylo znovu otevřeno Národní divadlo po opravách, které si vyžádal požár z r. 1881
29. 11. 1688 zemřel jezuita Bohuslav Balbín, autor proslulé "Obrany jazyka českého"
4. 12. 1973 zemřel ThDr Josef Bezdřček, jehož jméno je nerozlučně spjato s osudy Nepomucena
9. 12. 1608 se narodil slavný anglický básník J. Milton
11. 12. 1803 se narodil hudební skladatel H. Berlioz
11. 12. 1918 se narodil spisovatel A. Solženicyn
21. 12. 1968 zemřel pražský rodák, německy píšící spisovatel M. Brod
25. 12. 1938 zemřel český spisovatel K. Čapek
29. 12. 1888 se narodil pražský arcibiskup, kardinál J. Beran, předchůdce kardinála Tomáška

ČETLI JSME KNIHU

(Lída Baarová, Útěky, vydalo 68 PUBLISHERS, Toronto 1983)

Goebbels mi pomalu začal všelijak poroučet. Třeba jsem dopoledne zkoušela v divadle nebo natáčela, večer byl filmový ples, a najednou zavolá do šatny pan Müller, že mě ve tři hodiny čeká na Krumme Lanke. Když jsem se začala vytáčet, zaznělo mu v hlase něco divného: naléhavost, a zároveň skoro příkaz. Byla jsem ze všeho tak zmatená a postrašená, že jsem se bála říct ne. Sněžilo, vichřice, a

já v autíčku poslušně ujížděla hroznou dálku do zasněžené Krumme Lanke, a večer se štvála na nejvyšší obrátky zpátky do Berlína, honem vykoupat, převlíknout, nalíčit a na scénu.

Jak vztah s ministrem pokračoval a Gustl se pomalu vzdaloval do jiných vod filmového světa, pokusila jsem se několikrát uniknout. K prvnímu takovému pokusu došlo před vánočními 1937, když všichni herci Ufy dostali rozkaz vybírat na sociální pomoc, které se říkalo Winterhilfswerk. Sraz byl na říšském kancléřství, tam každému přidělili kasičku a roh jedné z hlavních berlínských ulic, kde jsme pak museli stát, chřestit pokladnicemi a zvědavci nás očumovali a do kasiček házeli drobné. S plnou kasičkou se šlo zpátky na říšské kancléřství, kde promenoval Hitler, každému přidal do kasy Sto marek a naličil nám čaj, protože jsme byli zmrzlí jak rampouchy.

Dělala jsem to hrozně nerada, a až na "uvědomělé" výjimky tím nikdo nebyl nadšen. Ne že bych nechtěla podpořit chudé, ale žebrat na rohu jako Armáda spásy, to se mi nezamlouvalo. Ostatně pochybuju, že jedno odpoledne hvězd s kasičkami nějak zvlášť pomohlo berlínským chudým. Seděla jsem naštvaná stranou ostatních herců, a najednou jsem si všimla, že kousek ode mne, taky stranou ostatních, si sedl Heinz Rühman. Podíval se na mne, usmál se a já se usmála na něho.

Hitler zrovna v rohu o něčem přednášel skupince obdivovatelů z filmového světa.

Zeptala jsem se Rühmanna:

"Kolik jste vybral?"

Brzo jsme se bavili jako dobří známí. A zanedlouho se z nás dobří známí stali ...

K vánocím 1937 mi Heinz věnoval překrásný prsten, který jsem pak dlouhá léta ráda nosila. Samozřejmě, podle tehdejšího - asi i dnešního - zvyku jsem se mu revanšovala zlatými hodinkami.

Vyvinul se mezi námi hezký vztah, který přetrval roky...

---

*Přijďte si k nám vybrat nějakou knížku
při našem prodeji 10. prosince!*

Finanční situace Misie k 1. říjnu 1983:Příjmy:

Kostelní sbírky	4. 117,50
Předplatné na <i>Oběžník</i> a prodej knih ...	12. 044,64
Příspěvky na Misii	14. 873,00
Ostatní	1. 785,00
<i>Eglise en Détresse</i>	22. 000,00

Příjmy celkem 54. 820,14

Vydání:

Cestovné vč. údržby*	7. 217,12
Kancelář (vč. nákupu knih, <i>Oběžníku</i> aj.)	14. 187,42
Pomoc novým uprchlíkům	670,00
Kaple, sál, liturgie, pastor. výdaje	9. 781,00
Poloviční úvazek kněze s pojištěním**..	25. 000,00
Různé	370,80

Výdaje celkem 55. 226,34

Na počátku období ... .. -3. 675,71

Ze všech tří částek plyne -4. 081,91

- * Pojistka auta je zaplacen domem
 ** Provizorní částka, může se poněkud změnit při definitivním vyúčtování.

Deficit mírně vzrostl - šetření bude muset pokračovat v obou důležitých položkách, totiž v cestovním a v nákupu knih (ve kterých je 'blokována' dosti velká suma peně)

Na věčnost nás předešli

paní M. DIDOSKI 92320 CHATILLON (+22.6.1983)
pan V. PECH 75018 PARIS (+18.9.1983)

Jako nedoručitelný se nám vrátil OBĚŽNÍK

~~pan~~ I. KUSNÍŘ 92240 CHATENAY MALABRY
pan E. LEDRER 92190 MEUDON
paní A. PROCHÁZKA 25000 BESANCON

+ + +

Na Oběžník a Českou Katolickou Misii přispěli

Anonym 7x	Auerhahn	Bačák	Bernhard	Borská
Braud	Dorfler	Dvořák	Hastolesová	Choutka
Chlebana	Dubská	Janda	Králová	Korbel
Leveau	Machala	Matušová	Nečas	Pecháček
Peška	Sebesta	Stebeta	Tyce	Wenisch

Všem dárcům bez rozdílu opřímne PÁN BŮH ZAPLATÍ!

Stejně upřímne děkujeme všem, kdo přispěli na náš stále existující a fungující fond solidarity a také těm, kdo nám od naší výzvy na jaře poslali známky, o kterých se ještě zmíníme později, až nám zbude více místa.

-o-0-o-

Povídá kuchař: "Co to je za mizerný nůž? Vůbec se s ním nedá krájet chleba!"

Povídá nožič: "Co to je za mizerný chleba? Ani nožem nejde ukrojit!"

Náš program:

Mše sv. každou *první* a *třetí* sobotu v měsíci, začátek
přesně v 17 hod 15 v kapli domu

CENTRE SEVRES
35, rue de Sèvres, 75006 Paris

(metro "Sèvres-Babylone")

→ nerušte pozdním příchozem - buďte dochvilní!

Po mši sv. pravidelná setkání v sále č. 5. v přízemí do-
mu, s kulturně - náboženským programem

Na listopad a prosinec jsme připravili

19. listopadu - Pásmo diapositivů s textem a hudbou o sv.
Vojtěchovi. Sestavil a ve Veroně při sym-
posiu Křesťanské Akademie promítal pro
účastníky *Mgr. Polc*. Nenechte si ujít!

3. prosince - ŽÁDNÉ SETKÁNÍ !!

(V kostele sv. Ignáce je totiž tuto sobo-
tu v 15.30 kněžské svěcení jezuitů a od
17.00 bude dům plný hostů. V přízemí bu-
de ve všech sálech pohoštění).

Naše bohoslužby se tedy rovněž posouvají
o týden.

10. prosince - NÁŠ TRADIČNÍ PŘEDVÁNOČNÍ PRODEJ
ČESKÝCH KNIH A GRAMODESEK

Začátek v 18 hod 00 - po české mši
sv. (a nikoliv před ní nebo v je-
jím průběhu!)

"OBĚŽNÍK" - Circulaire, bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la
région parisienne

Certificat d'inscription n. 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement 15,- FF

Éditeur responsable: P. Petr K o l á ř S J 35, rue de Sèvres 75006 PARIS
tél. 544-58-91

Les abonnements par chèque à l'adresse:

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris